

ROSES - GÈNESIS - ÀFRICA

JOSEP BOU
Fotògraf

Del 18 de maig al 20 de juliol 2025

Museu Molí Paperer
de Capellades
MNACTEC

Diputació
Barcelona

ROSES - GÈNESIS - ÀFRICA

Diuen que l'entusiasme d'un fotògraf amb un tema no té una relació essencial amb els seus continguts o valors. I que la mirada del fotògraf, àvida i tenaç, no només es resisteix a la classificació i avaluació tradicionals dels seus temes, sinó que procura conscientment conferir importància a les coses que li interessin, a més de desafiar-les i subvertir-les. He de dir-vos que la meva intenció a l'hora de realitzar qualsevol projecte no és la de desafiar ningú però sí mostrar que les coses es poden veure des d'una nova mirada.

M'avorreix solemnement seguir les normes i pautes imposades des de les corrents estètiques i conceptuals de la fotografia. La no especialització és una de les meves característiques més destacades per les quals se'm classifica i defineix, ja que m'entusiasma descobrir i assaborir nous mons. I m'atreveixo a dir que les col·leccions fotogràfiques "Roses", "Gènesis" i "Àfrica" que acull la Sala del Mirador del Museu Molí Paperer de Capellades en són un clar exponent. Encara que les tres tenen el paper de barba de pH neutre fet a mà amb fibres naturals de cotó i lli pel mateix museu com a nexa en comú, cada una d'elles parla de mons diferents, dissemblants i fins i tot oposats.

El motiu, la raó i l'origen de l'exposició fotogràfica "ROSES - GÈNESIS - ÀFRICA" no rau només en el suport utilitzat, el paper fet a mà amb fibres naturals de cotó i lli amb que vaig realitzar les obres fotogràfiques que la conformen, que també, sinó en la meva donació de totes elles al Museu Molí Paperer de Capellades per tal de que formin part del seu fons d'art.

Entre finals del segle XX i començaments del XXI vaig obrir les portes del meu laboratori fotogràfic a centenars de fulls papers de mides i gruixos diferents fets a mà per experimentar la part més química de la fotografia amb el propòsit de construir uns projectes fotogràfics que feia temps que tenia al cap. La química va aportar factors rellevants, tal i com esperava, però fou el paper el factor determinant per assolir els objectius.

Un viatge és desplaçament. I les col·leccions fotogràfiques "Roses", "Gènesis" i "Àfrica" han viatjat arreu del país, però arribat el moment de cloure aquesta etapa viatgera he decidit que on millor poden romandre és "a casa seva": al Museu Molí Paperer de Capellades. Evidentment, els fulls no hi tornen com en van sortir. Ara cada un d'ells s'ha transformat en un original fotogràfic únic i irrepetible. Tots ells ens mostren un instant creatiu i conceptual i ens expliquen una història. Potser, fins i tot, el pas del temps els faci més valuosos i provoqui que, en una segona mirada, hi descobrim nous matisos.

Josep Bou
Fotògraf

GÈNESIS

24 originals

Segons explica el filòsof Hanns Bierdeman, “gènesis representa, simbòlicament, el procés de gestació de la imatge a través d'un cos nu sense rostre que emula la universalitat de l'ésser, tot evolucionant en un espai clos, sense perspectiva ni plans, i que s'emmarca dins de formes ovals que acoten significativament l'espai”.

L'editor Salvador Rodés, al pròleg del llibre *Génesis* explica que jo, Josep Bou, l'autor dels originals fotogràfics, deixo veure en ells la màscara i esberlo la seva closca per tal de percebre la riquesa i l'ambigüitat del principi de la creació. A més, conjugar coherentment els diferents elements d'una manera tan poètica permet visualitzar la idea i entendre el sentit de la proposta.

Si he utilitzat la tècnica de l'emulsió bàsica amb gelatina de plata mate, aplicada sobre paper de barba de pH neutre fet a mà pel Museu Molí Paperer de Capellades, ha estat per intensificar les imatges d'una expressivitat i una aurèola artística. I aquesta decisió no l'he pres des de la nostàlgia ni des del rebuig a les noves tecnologies. Triar implica una omisió deliberada i a l'hora de construir **GÈNESIS** vaig haver d'escollir unes opcions i desestimar-ne unes altres.

ROSES

24 originals

Durant uns dies, a la mateixa hora, vaig fotografiar les ombres que un ram de roses projectava a una paret de rajoles blanques il·luminada per la llum solar. Instants fugaços com l'efímera flor, carregada de matisos, reflexos i distorsions úniques i irrepetibles, genera un seguit d'imatges fugisseres, imaginatives i evolutives.

La reflexió sobre la temporalitat de l'ombra projectada d'una flor efímera va conduir-me al concepte creatiu. I la narrativa fotogràfica prengué vida a través de les imatges capturades, sense concessions, en el més pur blanc i negre d'una ombra com a resum de tots els colors.

En contraposició a la rapidesa en el moment de capturar les imatges, vaig decidir que la zona fosca, plàcida i tranquil·la del meu laboratori seria un bon lloc per iniciar un viatge fotogràfic creatiu on experimentar. El treball pausat, constant i reflexiu va conduir-me a escollir com a suport pels originals de l'exposició el paper de barba de pH neutre fet a mà pel Museu Molí Paperer de Capellades. Naturalment, l'elecció del suport va portar-me a emulsionar-los amb gelatina de plata mate. Les llargues hores passades al laboratori van desembocar en el domini d'aquesta tècnica fotogràfica i això va oferir-me un ampli ventall de possibilitats de cara a futurs projectes.

ÀFRICA

19 originals

Tal i com diu l'ètnia *balué*, "l'estranger no hi veu encara que tingui els ulls oberts". Durant un temps, l'Àfrica ha viscut en el meu subconscient. Cercava un llenguatge propi que allunyés les fotografies d'allò que representaven i expressés, en una doble lectura, una interpretació plàstica on afloressin realitats que em permetessin parlar d'allò que m'interessava d'aquest fragmentat continent que he visitat diverses vegades.

L'encaix entre els codis de narrativa i la tècnica sempre són rellevants en un projecte. I abordar la construcció de l'exposició com un *voyeur* de fets, vida, quotidianitat, tradicions, plasticitat, colors, olors i vivències fou un encert. Igual que optar per un paper fet a mà, amb fibres naturals, segons la tècnica de fabricació antiga i amb una emulsió de color transportada per accentuar i potenciar la fragmentació de l'Àfrica.

En els originals amb els que he bastit l'exposició, al igual que en el dia a dia a l'Àfrica, res és superflu, ja que en ells hi manifesto les ingerències i carències que pateix aquest continent i que, silenciosament, nosaltres tolerem.